

Herziening van de bepalingen in het Wetboek van Strafvordering betreffende schadevergoeding wegens voorlopige hechtenis, met wijziging van daarmede verband houdende bepalingen in enkele andere wetten

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Nr. 1

ONTWERP VAN WET

Nr. 2

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet houdende herziening van de bepalingen in het Wetboek van Strafvordering betreffende schadevergoeding wegens voorlopige hechtenis, met wijziging van daarmede verband houdende bepalingen in enkele andere wetten.

De toelichtende memorie (en bijlagen), die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 24 november 1972.

JULIANA.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de bepalingen in het Wetboek van Strafvordering met betrekking tot schadevergoeding voor ondergane voorlopige hechtenis te herzien en in verband daarmede voorts de artikelen 481 en 519a van het Wetboek van Strafvordering, artikel 32 van de Wet op de economische delicten, artikel 42 van de Vreemdelingenwet en artikel 59 van de Uitleveringswet te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Het Wetboek van Strafvordering wordt als volgt gewijzigd:

A. Het opschrift boven artikel 89 wordt als volgt gelezen:

Tweede afdeling A

Schadevergoeding

B. Artikel 89 wordt gelezen:

Indien de zaak eindigt zonder oplegging van straf of maatregel of met zodanige oplegging, doch op grond van een feit waarvoor voorlopige hechtenis niet is toegelaten, kan de rechter, op verzoek van de gewezen verdachte, hem een vergoeding ten laste van de Staat toekennen voor de schade welke hij tengevolge van ondergane verzekering of voorlopige hechtenis heeft geleden. Onder schade is begrepen het nadeel dat niet in vermogensschade bestaat.

Het verzoek kan slechts worden ingediend binnen drie maanden na de beëindiging van de zaak. De verzoeker wordt gehoord, althans opgeroepen, en kan zich bij het verhoor door een advocaat doen bijstaan. De advocaat wordt bij de verhoren in de gelegenheid gesteld de nodige opmerkingen te maken.

De raadkamer is zoveel mogelijk samengesteld uit de leden die op de terechtzitting over de zaak hebben gezeten.

Tot de toekenning is bevoegd het gerecht in feitelijke aanleg, waarvoor de zaak tijdens de beëindiging daarvan werd of zou worden vervolgd of anders het laatst werd vervolgd, of, indien dat gerecht is een kantongerecht, de rechtbank van het arrondissement.

Een verzoek om vergoeding van door de gewezen verdachte geleden schade kan ook door zijn erfgenamen worden gedaan en de vergoeding kan ook aan hen worden toegekend. Bij deze toekenning blijft een vergoeding van het door de gewezen verdachte geleden nadeel dat niet in vermogensschade bestaat achterwege. Indien de gewezen verdachte na het indienen van zijn verzoek of na instelling van hoger beroep is overleden, geschiedt de toekenning ten behoeve van zijn erfgenamen.

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal

C. Artikel 90, eerste lid, wordt gelezen:

De toekenning van een schadevergoeding heeft steeds plaats, indien en voorzover daartoe, naar het oordeel van de rechter, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig zijn.

D. Artikel 92 vervalt.

E. In artikel 93 wordt in plaats van „tegemoetkoming” gelezen: schadevergoeding.

F. In artikel 481, eerste lid, wordt in plaats van „geldelijke tegemoetkoming” gelezen: schadevergoeding.

G. Artikel 481, tweede lid, wordt als volgt gelezen: Ten aanzien van de ondergane verzekering en van de ondergane voorlopige hechtenis vinden die artikelen overeenkomstige toepassing.

H. In artikel 591a worden de volgende wijzigingen aangebracht.

a. In het tweede lid wordt in plaats van „tegemoetkoming” gelezen: vergoeding.

b. Aan het tweede lid wordt een volzin toegevoegd, luidende: Een vergoeding voor de kosten van een raadsman gedurende de verzekering en de voorlopige hechtenis is hierin begrepen. Een vergoeding voor deze kosten kan voorts worden toegekend in het geval dat de zaak eindigt met oplegging van straf of maatregel op grond van een feit, waarvoor voorlopige hechtenis niet is toegelaten.

c. Na het vierde lid wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende: Indien de gewezen verdachte na het indienen van zijn verzoek overleden is, geschiedt de toekenning ten behoeve van zijn erfgenamen.

d. In het vierde lid wordt in plaats van „de artikelen 90, 92 en 591,” gelezen: de artikelen 90 en 591.

Artikel II

Aan artikel 32 van de Wet op de economische delicten wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Indien de gewezen verdachte na het indienen van zijn verzoek of na de instelling van hoger beroep overleden is, geschiedt de toekenning ten behoeve van zijn erfgenamen.

Artikel III

Het tweede lid van artikel 42 van de Vreemdelingenwet wordt gelezen:

2. Bij inwilliging van een verzoek tot opheffing van de maatregel van bewaring kan de rechter aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen voor de schade welke deze ten gevolge van ten onrechte toegepaste bewaring heeft geleden. Onder schade is begrepen het nadeel dat niet in vermogensschade bestaat. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 90 en 93 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing. Indien de vreemdeling na het indienen van zijn verzoek is overleden, geschiedt de toekenning ten behoeve van zijn erfgenamen.

Artikel IV

Het eerste lid van artikel 59 van de Uitleveringswet wordt gelezen:

1. In gevallen waarin de uitlevering bij rechterlijk gewijsde ontoelaatbaar is verklaard, kan de rechtbank die de zaak heeft behandeld, op verzoek van de opgeëiste persoon, hem een vergoeding ten laste van de Staat toekennen voor de schade die hij heeft geleden ten gevolge van vrijheidsbeneming, bevolen krachtens deze wet. Onder schade is begrepen het nadeel dat niet in vermogensschade bestaat. De artikelen 89, tweede, derde en vijfde lid, en 90, 91, en 93 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,